

[Socialministeren.]

ting, der straks falder i øjnene. For det første tilgodeser skitsen ikke de 2 hovedformål, som vi må tillægge den største betydning ved den almindelige tillægspension. Den skaber ikke lighed i pensionsforholdet til tjenestemænd og funktionærer; der vil altså fortsat være ulighed, og endvidere sikrer den ikke mod den nedgang i indkomsten, som finder sted ved overgang til pension, afpasset efter den enkelte families stilling.

Dernæst vil jeg gøre den bemærkning, at jeg er ikke sikker på, at de beregninger, de konservative har foretaget, kan holde. Man vil fastholde ATP, og vi hørte i hr. Poul Møllers indlæg, at den endog godt måtte blive lavet om og komme til at koste noget mere, end den koster i dag. Men der er ikke regnet med udgifter i den anledning. Man regner med en forhøjelse af pensionsbidraget på de 4 pct., og man regner med en renteafkastning i den fond, man ønsker at bygge, på 7 pct. Systemet er jo det, at man opkræver 950 mill. kr. om året i 5 år uden at give forhøjede pensioner før efter forløbet af disse år, hvor man opbygger en fond, og den beregner man 7 pct. i rente af. Se, det giver et skidt regnestykke, særlig når man vil bruge det til sammenligning med den måde, regeringen har beregnet sine forslag på. Man skal til de 4 pct., de konservative regner med, lægge 1 pct. til Arbejdsmarkedets Tillægspension. Endvidere skal statsudgifter, skatter af en eller anden størrelse, til forbedring af enkepensionen, som de konservative foreslår, med. Altså kommer vi betydeligt op over det tal, der er angivet i skitsen. Dette tal sammenligner man med det tal, der findes i regeringens forslag, $7\frac{1}{2}$ pct., men hvis vi på samme måde, som de konservative har gjort det, ville regne med en forrentning på 7 pct. om året af kapitalen, så kunne vi have nedskrevet vort bidrag fra $7\frac{1}{2}$ pct. til $4\frac{1}{2}$ pct., hvilket altså vil sige, at det konservative forslag er betydelig dyrere, end det giver sig ud for, og betydelig dyrere, end regeringsforslaget vil være.

De konservative forudsætter, så vidt jeg kan se, at lønmodtagerne selv skal betale bidraget. Vil det sige, at de konservative også her er inde på at opbygge en tillægspension — eller hvad man nu vil kalde det

hos de konservative — og samtidig fritage arbejdsgiverne for den naturlige forpligtelse, de har til at yde et bidrag af væsentlig højde til en efterlønsordning, som vi kender det i forvejen, og som vi kender det i alle de andre lande?

Og så vil jeg gøre den bemærkning, at det er forkert, når hr. Poul Møller harcelerer over, at vort beregnings- og pointsystem vil give sådan en masse vanskeligheder, som det blev beskrevet her fra talerstolen. Det hele er såmænd ikke så indviklet, som det gøres til, fordi pointene beregnes løbende, indsendes til en central og behandles efter et almindeligt databehandlings-system og udbetalingerne kan foregå derfra. Jeg vil gerne lægge vægt på her, at vi vil gerne komme frem til, at vore tillægspensioner og vore grundpensioner udbetales under ét og ved hjælp af databehandlings-systemet, således at vi sparer ganske overordentlig stærkt på administrationen.

Til hr. Bernhard Baunsgaard skal jeg kort sige, at jeg savnede en positiv indstilling til tingene i stedet for de mange kritiske bemærkninger, vi hørte. Men det, der særlig slog mig, var bemærkningen om, at de, der har tjent meget, skal have meget, og at de, der har tjent lidt, skal have lidt. Hvor var ligheden i tingene? Jeg er nødt til at sige her, og jeg må sige det samme til hr. Peter Larsen: hvad er det for en lighed, I vil? Der blev talt om arbejdsmandens forhold til direktøren. Er det direktørens pension, der skal sættes ned, eller er det arbejdsmandens, der skal sættes op, når I vil have lighed? Eller, hr. Bernhard Baunsgaard, er det postbudets pension i forhold til rektorens pension, det gælder? Er det den lighed, der skal tilvejebringes? Eller er det en rimelig procent i forhold til det, man har tjent, hvorved man bevarer en passende del af sin levestandard? Det er jo dér, vores problem ligger.

Hr. Bernhard Baunsgaard siger, at vi har ikke brug for fonds til en fornuftig ordning. Det har vi brug for, når det er en ordning, der ligger uden for de offentlige finanser, en ordning, der ikke skal dækkes ind af skatter og afgifter. Tjenestemandspensionen behøver ingen offentlige fonds, for den er vi alle her garanter for, den er skatteyderne garanter for. Men det kan de ikke være i en fremtidig tillægspensionsordning, der